

Følg din samvittighed

2. Samuel - Kapitel 12:20:
Så rejste David sig op fra gulvet, gik i bad, gned sig med en vellugtende olie og tog rent tøj på. Derefter gik han ind i Herrens hus for at tilbede

Davis havde syndet noget så eftertrykkeligt.

Alligevel kalder Gud David for en mand efter sit hjerte ([Apostlenes Gerninger Kap. 13, 22](#)).
Hvordan kan han det?

Da Davids søn døde på grund af Davids synd. Det er rigtigt, at David havde omvendt sig, og som en bønnens mand havde han fastet og bedt indtrængende for sin søns liv. Alligevel døde barnet.

En mindre ydmyg mand, uvidende om guddommelig tugtelse, kunne måske være blevet fornærmet og have båret på nag mod Gud. Det gjorde David ikke. Da han fik besked om barnets død, rejste han sig straks og tilbad Gud.

Undertiden må Gud hævde sin egen hellighed på denne måde og sætte sine tjenere ind i en psykisk smerte. Den store prøve i sådan en situation er vores reaktion på Guds irettesættende hånd. Naturligvis følte David sorgen dybt - han ville næppe have været menneskelig ellers. Men da han til sidst forstod, at dette var Guds vej med ham – og, at der ikke ville blive ændret ved den, bøjede han sig for den og tilbad Guds vilje.

Selv om David begik fejl og traf forkerte beslutninger, var han "manden efter Guds hjerte", for han var villig til at bekende sin synd ([kap. 12](#)) og på ny sætte sin lid til Gud ([kap. 22](#)).

Det gjorde David til en mand efter Guds hjerte.

Han skriver om det i [salme 51 vers 5](#), at han ved, at han har handlet forkert - og, at hans synd plager ham dag og nat. Davids dårlige samvittighed gør, at han erkender – og, at han ønsker, at genvinde sin værdighed - og derfor gør op med sin synd. Derfor skriver han så i [vers 12-14](#), de for mange af os kendte ord:

Skab et rent hjerte i mig, Gud, giv mig på ny en fast ånd! Kast mig ikke bort fra dig, og tag ikke din hellige ånd fra mig! Lad mig atter frydes over din frelse, styrk mig med en villig ånd!

David indså, at han måtte gøre op med sin synd - og gøre den god igen, hvis han skulle have en chance for at blive frelst - og igen kunne lovsynge Gud. Dette kunne kun ske ved Guds gerning og ikke ved hans egen.

Hvordan vil vi mon hver især selv reagere, hvis noget lignende skete for os? Hvis situationen opstår, vil vi så kunne gøre det samme som David?

Konklusionen må være, at vi alle må lære, at regulere os ind efter vores egen dårlige samvittighed, den indre lov, som Gud har lagt ned i alle mennesker. Læs gerne om dette i [Romerne kap. 2: 14-16](#).